

REPORTATGE

Aquells bojos del monopatí

Tortosa M.P.

Friiipp. Plast Ziippii. Spriiiii. Paaf!
El primer que sents és el soroll de les rodes, i després el de les fustes picant a terra. Tot seguit veus les figures com retallades a contrallum, amb el sol que s'acomia a càmera lenta. Veus a Sergio, veus a Joan, veus a molts. Són les vuit del vespre i la calor que s'aproxima encara no t'acuita les passes cap a l'ombra, però la tarda de primavera ja s'estira i romanceja sobre les teues espatlles com un gat mandrós. Ells segueixen deixant-se caure sobre la taula per totes aquelles rampes i revolts i formes d'universos estranys que tenen noms específics, concrets i precisos. Tenen les esportives, comprades fa dos mesos, tan devastades com si haguessen sigut cridades a files en totes les guerres de l'últim segle. I els pantalons estripats. I les ferides encara tendres per sota de la roba de cotó.

Molts porten allà des de les tres o quatre de la tarda. **"Vinc aquí tota la tarda, cada tarda. I en findes tot el dia"**, diu Joan Escuriola, de 27 anys, i fins i tot les pestanyes dels seus ulls blaus espolsen intermitents i petisssimes gotes de suor. **"Et canses i arribes a casa esgotat. O a vegades et fots una hòstia i te'n vas a casa de seguida. La veritat és que mai no patines lliure de dolor"**.

Sergio Carmona, de 17 anys, és un dels patinadors que ha fet campanya durant els Pressupostos Participatius de Tortosa per aconseguir ampliar el parc de patinatge del parc dels Països Catalans del barri de Sant Llàtzer. Els joves de Tortosa han perseverat i ho han tornat a aconseguir, per segon any. La seua proposta, com ja va passar l'any passat, ha comptat amb el major nombre de vots, un total de 445. **"Un altre skater i jo vam fer campanya. Volíem millorar el que ja van fer l'any passat. Van ampliar una mica l'espai, van posar un quart de volcà, un quarter petit... Però encara té moltes mancances"**, explica calmadament. **"Estàvem a l'estand on es votava durant ExpoEbre i explicàvem a la gent com estava això. Hi ha gent que ens entenia, i altres que no"**.

En caps de setmana, al parc de patinatge s'hi poden aplegar entre 30 i 40 persones de totes les edats. De forma que, per a patinar tots,

Els joves de Tortosa tornen a aconseguir que l'opció més votada als Pressupostos Participatius siga ampliar el parc de patinatge amb 442 vots

Diversos aficionats a la pista de patinatge del Parc dels Països Catalans. /N. CARO

DESTACAT

Creix un 19% el nombre de votants en la segona edició dels Pressupostos Participatius

Un total de 1.920 persones han participat en la segona edició dels Pressupostos Participatius de Tortosa, cosa que suposa un 6,8% de participació respecte del total del cens, i un increment del 19% respecte de l'any passat i que s'ha vist afavorit per la introducció del vot electrònic. **"És el segon any de pressupostos participatius, però a més tenim el vot per internet. El vot en línia ha afavorit que molta gent haja votat i que no ho haguera fet d'una altra manera"**, ha explicat l'alcalde de Tortosa, Meritxell Roigé. Amb 445 vots i una inversió de 42.000 euros, l'ampliació

de la pista de patinatge del parc dels Països Catalans, al barri de Sant Llàtzer, ha estat la proposta més votada este 2018. La segona actuació que s'executarà serà la instal·lació d'una pèrgola i bancs a la plaça Francesc Macià, a Ferrieries, per a guanyar zones d'ombra en este espai tan gran. L'han votat 233 persones i tindrà un cost de 59.000 euros. La tercera actuació recuperarà el llac vell del Parc Municipal Teodor González, un projecte valorat en 36.000 euros i que ha rebut 132 vots. Altres propostes preveuen instal·lar una font, banc i enllumenat a la via verda entre el

pont i l'antiga carretera de València; eliminar barreres arquitectòniques al carrer Alfara i fer accessible l'escenari de l'auditori Felip Pedrell a persones amb mobilitat reduïda, o posar bancs a parades de bus on no n'hi ha. En total la partida destinada a pressupostos participatius a Tortosa és de 170.000 euros.

Pel que fa als pobles, als Reguers també triomfa el monopatí i ampliaran la pista existent, a més d'instal·lar un pas elevat de viants al davant de l'escola. A Vinallup guanya l'asfaltat del carrer Barranc de Roé i la instal·lació d'un niu biblioteca al parc Hilari Arasa.

s'han d'esperar i respectar els uns als altres. **"No hem vist grans conflictes. Som com una gran família i entre tots aprenem"**.

A l'altra banda, els més joves s'apinyen també per a parlar i xafardejar. Tenen veus i mirades que delaten el que pas a l'institut ha sigut recent o que l'escola encara no s'ha convertit ni en un record. Encara els falten

dos, tres o quatre anys per a votar als pressupostos participatius (16 anys), però estan plens d'idees i parlen en un idioma desconegut. Ells porten escúter, i no skate o monopatí, que és com s'anomena el patinet. Han començat a patinar des de fa quatre mesos, mig any, un any. **"Digues que fiquen una 'bowl skate'", i un "Willyrex", i que "el quarter es-**

tiga fet d'un material que no creme quan li toques el sol. Apunta, apunta això", i que **"el terra no rellisquetant"**, i que **"traguen la barana, que molesta..."**, i que **"fiquen una font d'aigua... o de coca-cola!"**...

S'hi passen quatre hores, cada tarda en sortir de l'institut i dinar. **"Jo primer vaig al conservatori"**, apunta un. **"En findes estic tot el dia i vaig**

a dinar al McDonald's", diu un altre somrient i deixant veure unes dents blanquíssimes. **"I els grans venen aquí de nit i a vegades alguns fumen porros i trenquen coses, com els llums"**, delata un tercer.

El parc de patinatge té dos focus de llum, però han sigut apedregats i reparats diverses vegades. **"És una llàstima que alguns no ho respecten"**, valora Escuriola, que concreta que les millors es notarien ostensiblement amb la instal·lació de llums, d'una font, de diversos bancs i de més papereres, ja que l'entorn es queda cada tarda ple d'ampolles i llunes.

Els nois advertixen que, al seu parer, caldria fer més manteniment. **"Mira això"**, assenyalen. **"Aquell cargol mig sortit a la rampa és peril·losíssim, te'l pots clavar. No veiem ningú que vingue a fer manteniment"**, diu Escuriola. **"A vegades hi ha accidents, abans d'ahir van emportar-se en ambulància un xiquet, va caure i es va dislocar el colze"**, recorda Carmona. **"Facen el que facen molarà perquè serà més gran. De nit si hi hagués llum tindria encara més vida. Uns focus guapo de leds que no gasten. Però ha d'haver-hi il·luminació a banda i banda; si no, et fas ombra. I també seria espectacular patinar de nit, amb la fresqueta. Et quedaries amb un entrepà a sopar fins a les dos de la matinada"**, expliquen.

El monopatí ha canviat els nois, no només la forma d'organitzar o passar les seues tardes sinó la manera de veure els carrers o fins i tot d'entendre la vida. **"Pel carrer sempre es patinarà. La plaça del Carrilet és on va nèixer l'skate a Tortosa, però ara ja no es pot. Tu quan vas pel carrer veus espots, llocs, baranes, rampes..."**, diu un. **"A mi em sembla que l'skate és un estil de vida, de superació personal. Aprens a insistir, a perseverar, fins que al final et surt. Caus i t'aixeques sense parar"**, afirma l'altre.

Mentrestant, la vintena de nois que hi ha seguien pujant i baixant i patinant i rient amb l'escúter o el monopatí per aquells cràters de lluna i erupcions volcàniques. I entre les formes d'aquell univers estranyíssim es forma com un pont invisible entre tots els mons i planetes que habiten els que són diferents de nosaltres, però que en aixecar la vista comproum que viuen a la porta del costat. ■